

**LEGE nr. 678 din 21 noiembrie 2001(*actualizata*)
privind prevenirea si combaterea traficului de persoane
(actualizata pana la data de 9 decembrie 2010*)**

EMITENT: PARLAMENTUL

**Data intrarii in vigoare:
11 Decembrie 2001**

----- *) Textul initial a fost publicat in MONITORUL OFICIAL nr. 783 din 11 decembrie 2001. Aceasta este forma actualizata pana la data de 9 decembrie 2010, cu modificarile si completarile aduse de: ORDONANTA DE URGENTA nr. 143 din 24 octombrie 2002; LEGEA nr. 39 din 21 ianuarie 2003; ORDONANTA DE URGENTA nr. 79 din 14 iulie 2005; LEGEA nr. 287 din 11 octombrie 2005; LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010.

Parlamentul României adopta prezenta lege.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Prezenta lege reglementează prevenirea și combaterea traficului de persoane, precum și protecția și asistenta acordată victimelor unui astfel de trafic, care constituie o violare a drepturilor persoanei și o atingere a demnității și integrității acesteia.

ART. 2

În prezenta lege, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. prin trafic de persoane se înțelege faptele prevăzute la art. 12 și 13;
2. prin exploatarea unei persoane se înțelege:

a) executarea unei munci sau îndeplinirea de servicii în mod forțat ori cu încălcarea normelor legale privind condițiile de muncă, salarizare, sănătate și securitate;

Lit. a) a pct. 2 al art. 2 a fost modificată de pct. 1 al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

b) ținerea în stare de sclavie sau alte procedee asemănătoare de lipsire de libertate ori de aservire;

c) obligarea la practicarea prostituției, cerșetoriei, la reprezentări pornografice în vederea producerii și difuzării de materiale pornografice sau alte forme de exploatare sexuală;

Lit. c) a pct. 2 al art. 2 a fost modificată de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

d) prelevarea de organe, țesuturi sau celule de origine umană, cu încălcarea dispozițiilor legale;

Lit. d) a pct. 2 al art. 2 a fost modificată de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în

MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

e) efectuarea unor alte asemenea activități prin care se încalca drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

3. prin victimă a traficului de persoane se înțelege persoana fizică, subiect pasiv al faptelor prevăzute la art. 12, 13, 15, 17 și 18, indiferent dacă participă sau nu în procesul penal în calitate de parte vătămată.

Pct. 3 al art. 2 a fost introdus de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

CAP. II

Prevenirea traficului de persoane

ART. 3

Pentru o lupta eficienta impotriva traficului de persoane autoritățile și instituțiile publice prevăzute în prezentul capitol, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile vor desfășura, separat sau, după caz, în cooperare, o activitate susținută de prevenire a traficului de persoane, în special de femei și copii.

ART. 4

Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul General al Poliției Române, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Ministerul Sănătății, Ministerul Justiției, autoritățile administrației publice locale, precum și alte organisme guvernamentale cu atribuții în domeniul traficului de persoane iau măsurile necesare pentru aplicarea, în domeniile lor de activitate, a Strategiei naționale împotriva traficului de persoane și a Planului național de acțiune pentru implementarea acesteia.

Art. 4 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 5

(1) Ministerul Afacerilor Externe întocmește o lista cu statele care prezintă potențial ridicat sub aspectul traficului de persoane, care va fi comunicată, la cerere, instituțiilor interesate.

(2) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Administrației și Internelor adoptă măsurile necesare, în baza legislației care reglementează regimul străinilor în România, pentru a împiedica accesul pe teritoriul României al cetățenilor străini în legătură cu care există indicii temeinice că ar fi implicați în traficul de persoane, în sensul prezentei legi.

Alin. (2) al art. 5 a fost modificat de pct. 4 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 6

(1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, prin structurile sale specializate de la nivel central și teritorial, elaborează și aplica măsuri speciale de integrare pe piața muncii a persoanelor cu risc ridicat de a fi traficate, în special pentru femeile din zonele defavorizate și pentru persoanele marginalizate social.

(2) Pentru persoanele cu risc ridicat de a fi traficate Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă dezvoltă programe de informare privind piața muncii și drepturile angajaților, programe de formare profesională, precum și de informare a agenților economici, pentru angajarea acestora cu prioritate.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale împreună cu Ministerul Finanțelor Publice studiază oportunitatea elaborării unor măsuri de stimulare a agenților economici care angajează atât persoane cu risc ridicat de a fi traficate, cât și victime ale traficului, care au absolvit cursuri de formare profesională, făcând propuneri în acest sens.

ART. 7

Inspectoratul General al Poliției Române realizează și difuzează materiale documentare privind riscurile la care pot fi expuse persoanele, potențiale victime ale traficului de persoane.

Art. 7 a fost modificat de pct. 5 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 8

Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului realizează, individual ori în parteneriat cu celelalte ministere implicate și/sau cu organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative în vederea prevenirii traficului de persoane, după cum urmează:

- a) activități educative în zona educației formale și nonformale destinate elevilor din învățământul preuniversitar și studenților din învățământul universitar;
- b) activități de informare și consiliere a părinților și elevilor asupra consecințelor traficului de persoane;
- c) seminare de informare a cadrelor didactice în domeniul drepturilor copiilor și al traficului de persoane.

Art. 8 a fost modificat de pct. 6 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 9

(1) Inspectoratul General al Poliției Române, cu sprijinul altor instituții și organizații cu atribuții în domeniu, realizează și actualizează baza de date privind fenomenul traficului de persoane, monitorizează și evaluează periodic acest fenomen, luând în considerare atât făptuitorii, cât și victimele traficului de persoane, precum și persoanele juridice implicate în săvârșirea infracțiunii de trafic de persoane.

(2) Constituirea și actualizarea bazei de date privind fenomenul traficului de persoane se realizează prin grija fiecărei instituții din cadrul Ministerului Administrației și Internelor prevăzute la alin. (1), pe domeniul specific de activitate.

(3) Publicarea semestrială a informațiilor statistice și publicarea anuală a raportului privind fenomenul traficului de persoane se fac de către Inspectoratul General al Poliției Române.

Art. 9 a fost modificat de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 10

Inspectoratul General al Poliției Române, cu sprijinul altor instituții și organizații cu atribuții în domeniu, efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină și a condițiilor ce favorizează traficul de persoane.

Art. 10 a fost modificat de pct. 8 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 11

Pentru prevenirea traficului de persoane, Inspectoratul General al Poliției Române, în cooperare cu instituțiile interesate, precum și cu organizații neguvernamentale, organizații internaționale și reprezentanți ai societății civile angajați în prevenirea traficului de persoane, în protecția și asistarea victimelor acestuia, organizează campanii de informare privind fenomenul traficului de persoane și riscurile la care sunt supuse victimele acestuia.

Art. 11 a fost modificat de pct. 9 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

CAP. III

Infracțiuni

SECȚIUNEA 1

Infracțiuni privind traficul de persoane

ART. 12

(1) Constituie infracțiunea de trafic de persoane recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea ori primirea unei persoane, prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, și se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Alin. (1) al art. 12 a fost modificat de pct. 10 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

(2) Traficul de persoane săvârșit în una dintre următoarele împrejurări:

- a) de două sau mai multe persoane împreună;
 - b) s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății;
 - c) de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu
- constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Alin. (2) al art. 12 a fost modificat de pct. 1 al art. unic din LEGEA nr. 287 din 11 octombrie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 917 din 13 octombrie 2005, care modifică pct. 2 al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

ART. 13

(1) Recrutarea, transportarea, transferarea, găzduirea sau primirea unui minor, în scopul exploatării acestuia, constituie infracțiunea de trafic de minori și se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită prin amenințare, violență sau alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea minorului de a se apăra ori de a-și exprima voința sau prin oferirea, darea, acceptarea ori primirea de bani sau de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra minorului, pedeapsa este închisoare de la 7 ani la 18 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt săvârșite în condițiile prevăzute la art. 12 alin. (2) sau de către un membru de familie, pedeapsa este închisoare de la 7 ani la 18 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin. (1), și închisoare de la 10 ani la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin. (2).

Alin. (3) al art. 13 a fost modificat de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

(4) Dacă faptele prevăzute în prezentul articol au avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 ani la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 13 a fost modificat de pct. 3 al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

Art. 14 a fost abrogat de art. 34 din LEGEA nr. 39 din 21 ianuarie 2003 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 50 din 29 ianuarie 2003.

ART. 14¹

Fapta de a utiliza serviciile prevăzute la art. 2 pct. 2, prestate de o persoană despre care beneficiarul știe că este victimă a traficului de persoane ori a traficului de minori, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Art. 14¹ a fost introdus de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 15

(1) Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 12-14 se pedepsește.

(2) Organizarea săvârșirii infracțiunilor prevăzute în prezentul capitol constituie infracțiune și se pedepsește ca și infracțiunea organizată.

ART. 16

Consimțământul persoanei, victima a traficului, nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului.

SECȚIUNEA a 2-a

Infracțiuni în legătura cu traficul de persoane

ART. 17

(1) Fapta de a determina sau de a permite, cu știința, fie direct, fie prin intermediar, intrarea sau rămânerea pe

teritoriul tarii a unei persoane care nu este cetățean roman, supusă traficului de persoane în sensul prezentei legi:

- a) folosind fata de aceasta mijloace frauduloase, violenta sau amenințări ori alta forma de constrângere; sau
- b) abuzand de starea specială în care se găsește cea persoana, datorită situației sale ilegale ori precare de intrare sau ședere în țara, ori datorită sarcinii, unei boli sau infirmități ori unei deficiente, fizice sau mintale, constituie infracțiune și se sancționează cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea de trafic de persoane.

Alin. (2) al art. 17 a fost abrogat de pct. 13 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 18

(1) Fapta de a expune, a vinde sau de a răspândi, a închiria, a distribui, a confecționa ori de a produce în alt mod, a transmite, a oferi sau a pune la dispoziție ori de a deține în vederea răspândirii de obiecte, filme, fotografii, diapozitive, embleme sau alte suporturi vizuale, care reprezintă poziții ori acte sexuale cu caracter pornografic, ce prezintă sau implica minori care nu au împlinit vârsta de 18 ani, constituie infracțiunea de pornografie infantilă și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și importul ori predarea de obiecte dintre cele prevăzute la alin. (1) unui agent de transport sau de distribuire, în vederea comercializării ori distribuirii lor.

Alin. (3) al art. 18 a fost abrogat de art. 34 din LEGEA nr. 39 din 21 ianuarie 2003 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 50 din 29 ianuarie 2003.

Art. 18 a fost modificat de art. 2 din ORDONANȚA DE URGENTA nr. 143 din 24 octombrie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 804 din 5 noiembrie 2002.

ART. 18¹

Dacă una dintre faptele prevăzute la art. 12, 13, 15, 17 și 18 a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii se aplică și pedeapsa complementară a dizolvării persoanei juridice sau a suspendării activității ori a uneia dintre activitățile persoanei juridice, după caz.

Art. 18¹ a fost introdus de pct. 14 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

SECȚIUNEA a 3-a Dispoziții speciale

ART. 19

(1) Banii, valorile sau orice alte bunuri dobândite în urma săvârșirii infracțiunilor prevăzute în prezenta lege ori cele care au servit la săvârșirea acestor infracțiuni, precum și celelalte bunuri prevăzute de art. 118 din Codul penal sunt supuse confiscării speciale, în condițiile stabilite de acel articol.

(2) Sunt considerate bunuri care au servit la săvârșirea infracțiunii și mijloacele de transport care au folosit la realizarea transportului persoanelor traficate, precum și imobilele în care aceste persoane au fost cazate, dacă aparțin faptuitorilor.

ART. 20

(1) Persoana supusă traficului de persoane, care a săvârșit, ca urmare a exploatării sale, infracțiunea de prostituție, de cerșetorie, trecere frauduloasă a frontierei unui stat ori donare de organe sau țesuturi ori celule de origine umană, în condițiile prevăzute la art. 157 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, nu se pedepsește pentru aceste infracțiuni.

Alin. (1) al art. 20 a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

(2) Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute de prezenta lege, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni prevăzute de prezenta lege beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

Art. 20 a fost modificat de pct. 4 al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

CAP. IV

Dispoziții speciale privind procedura judiciară

ART. 21

Urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute de prezenta lege se efectuează în mod obligatoriu de către procuror și se judecă în prima instanță de către tribunal.

ART. 22

În vederea strangerii datelor necesare începerii urmăririi penale pot fi folosiți investigatori sub acoperire, în condițiile legii.

ART. 23

(1) Când exista date sau indicii temeinice ca o persoană care pregătește comiterea unei infracțiuni dintre cele prevăzute în prezenta lege sau care a comis o asemenea infracțiune folosește sisteme de telecomunicații ori informatice, organul de urmărire penală poate, cu autorizarea procurorului, să aibă acces, pentru o perioadă determinată, la aceste sisteme și să le supravegheze.

(2) Dispozițiile art. 91¹ -91⁵ din Codul de procedura penală se aplică în mod corespunzător.

ART. 24

(1) Ședințele de judecată în cauzele privind infracțiunea de trafic de persoane prevăzută la art. 13 și de pornografie infantilă prevăzută la art. 18 nu sunt publice.

(2) La desfășurarea judecării în condițiile alin. (1) pot asista părțile, reprezentanții acestora, apărătorii, reprezentanți ai Inspectoratului General al Poliției Române specializați în prevenirea traficului de persoane, precum și alte persoane a căror prezență este considerată necesară de instanță.

Alin. (2) al art. 24 a fost modificat de pct. 16 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

(3) În cauzele privind infracțiunile prevăzute în prezenta lege, ascultarea minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani se face în prezența a cel puțin unuia dintre părinți sau a altui reprezentant legal, fiind totodată obligatorie și citarea unui psiholog, respectiv a unui reprezentant al direcției generale de asistență socială și protecția copilului.

Alin. (3) al art. 24 a fost modificat de pct. 16 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 25

La judecarea infracțiunilor prevăzute la art. 12 și 17, la cererea partii vătămate, instanța poate declara ședința secretă.

CAP. V

Protecția și asistența victimelor traficului de persoane

ART. 26

(1) Persoanelor vătămate prin infracțiunile prevăzute în prezenta lege, precum și altor victime ale acestor infracțiuni li se acordă în mod special protecție și asistență fizică, psihologică, medicală, juridică și socială.

(2) Victimele traficului de persoane, în condițiile în care furnizează organelor de urmărire penală sau instanței de judecată date și informații cu caracter determinant pentru identificarea și tragerea la răspundere penală a autorilor, pot fi incluse în Programul de protecție a martorilor, potrivit legii.

(3) Viața privată și identitatea victimelor traficului de persoane sunt ocrotite potrivit prezentei legi.

(4) Victimele infracțiunilor prevăzute în prezenta lege au dreptul la recuperarea lor fizică, psihologică și socială.

(5) Minorilor, victime ale infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, li se acordă protecție și asistență specială, în raport cu vârsta lor.

(6) Femeilor, victime ale infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, precum și celor care sunt supuse unui risc ridicat de a deveni victime ale acestor infracțiuni li se acordă o protecție și o asistență socială specifice.

Art. 26 a fost modificat de pct. 17 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 27

(1) La cererea organelor judiciare, Ministerul Administrației și Internelor asigură protecția fizică pentru victimele traficului de persoane, precum și pentru membrii grupurilor, fundațiilor, asociațiilor sau organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități de asistență a acestora, în condițiile stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) Inspectoratul General al Poliției Române, în cooperare cu instituțiile interesate, precum și cu organizații neguvernamentale, organizații internaționale și reprezentanți ai societății civile angajați în protecția și asistarea victimelor traficului de persoane, asigură acestora suportul psihologic și asistența necesare integrării sociale.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române monitorizează asistența acordată victimei traficului de persoane și susține participarea acesteia la activitatea de urmărire penală și judecată, desfășurând activități destinate facilitării actului de justiție.

Art. 27 a fost modificat de pct. 18 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 27¹

Asistența medicală pentru victimele traficului de persoane se asigură în conformitate cu actele normative care reglementează materia asigurărilor sociale de sănătate.

Art. 27¹ a fost introdus de pct. 19 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 27²

- (1) În vederea îmbunătățirii accesului victimelor traficului de persoane la serviciile de asistență și protecție, instituțiile și organizațiile neguvernamentale cu atribuții în domeniu cooperează în vederea aplicării Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.
- (2) Mecanismul prevăzut la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al ministrului administrației și internelor, al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, al ministrului sănătății, al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, al ministrului afacerilor externe, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al ministrului justiției și are ca obiect stabilirea modalităților de identificare a victimelor traficului de persoane și a procedurii de încredințare a acestora către furnizorii de servicii de protecție și asistență.
- (3) Monitorizarea funcționării Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane este asigurată de către Inspectoratul General al Poliției Române.

Art. 27² a fost introdus de pct. 19 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 28

Cetățenilor romani aflați pe teritoriul altor țări, victime ale traficului de persoane, li se acorda, la cerere, asistența de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în acele țări.

(2) În vederea repatrierii cetățenilor români victime ale traficului de persoane, Ministerul Afacerilor Externe asigură transportul acestora.

Alin. (2) al art. 28 a fost introdus de pct. 20 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 29

Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, eliberează, în caz de necesitate, în vederea repatrierii, documente de identitate cetățenilor romani care au fost victime ale traficului de persoane, într-un timp rezonabil, fără întârzieri nejustificate.

ART. 30

(1) Ministerul Afacerilor Externe asigura difuzarea către cei interesați, prin intermediul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare ale României în străinătate, a unor materiale de informare privind drepturile persoanelor, victime ale traficului de persoane, potrivit legislației romane și a statului de reședință.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate asigura informarea organelor judiciare străine cu privire la reglementările romane în materie.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate publică, prin mijloace electronice proprii, informații referitoare la legislația națională și a statului străin în domeniu, datele de contact ale Inspectoratului General al Poliției Române, precum și ale unităților teritoriale subordonate acestuia.

Alin. (3) al art. 30 a fost modificat de pct. 21 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

(4) Șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare ale României în străinătate vor desemna un diplomat din cadrul acestora ca responsabil cu aplicarea metodologiei de repatriere a cetățenilor romani, victime ale traficului de persoane, în sensul prezentei legi.

(5) Metodologia de repatriere a cetățenilor romani, victime ale traficului de persoane, se elaborează de către Ministerul Afacerilor Externe împreună cu Ministerul de Interne și Ministerul Justiției, în termen de 60 de zile de la adoptarea prezentei legi.

ART. 31

Ministerul de Interne asigura, prin structurile sale specializate, la toate punctele de trecere a frontierei României, personal special instruit pentru identificarea și preluarea victimelor, în vederea îndrumării acestora către instituțiile specializate.

ART. 32

(1) Victimele traficului de persoane pot fi cazate, la cerere, temporar, în centre de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, denumite în continuare centre, sau în locuințe protejate pentru victimele traficului de persoane, înființate prin prezenta lege, denumite în continuare locuințe protejate.

(2) Centrele funcționează în subordinea consiliilor județene Arad, Botoșani, Galați, Giurgiu, Iași, Ilfov, Mehedinți, Satu Mare și Timiș.

(3) Locuința protejată reprezintă așezământul social, fără personalitate juridică, dezvoltat pentru a asigura victimelor traficului de persoane găzduire de tip familial în sistem protejat și asistență, în vederea reintegrării sociale a acestora.

(4) Locuințele protejate sunt organizate și funcționează în subordinea direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului.

(5) Durata cazării în centre, respectiv în locuințele protejate este stabilită prin hotărâre a consiliului județean, pentru cel mult 90 de zile.

(6) Durata cazării în centre sau în locuințele protejate poate fi prelungită, prin hotărâre a consiliului județean, la solicitarea organelor judiciare, cu cel mult 6 luni sau, după caz, până la finalizarea procesului penal.

(7) Centrele și locuințele protejate sunt amenajate și dotate astfel încât să ofere condiții civilizate de cazare și igienă personală, hrană, asistență psihologică și medicală.

(8) În cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului se înființează servicii de asistență pentru victimele adulte ale traficului de persoane.

(9) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital pentru centrele prevăzute la alin. (2), precum și pentru locuințele protejate prevăzute la alin. (4) se realizează de la bugetele locale ale județelor pe a căror rază administrativ-teritorială funcționează.

(10) Costurile referitoare la cazarea, asistența și protecția victimelor traficului de persoane, precum și la transportul acestora între unitățile administrativ-teritoriale unde au fost identificate și cele în care se află centrul sau locuința protejată unde urmează să fie cazate/asistate se suportă de la bugetul local al județului pe a cărui rază administrativ-teritorială funcționează centrul sau locuința protejată.

(11) În funcție de evoluția fenomenului traficului de persoane în România, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, altele decât cele prevăzute la alin. (2), pot înființa centre în condițiile alin. (7), (9) și (10).

Art. 32 a fost modificat de pct. 22 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 33

Victimelor traficului de persoane, cazate temporar, li se asigura de către asistenții sociali din aparatul consiliului local în a cărui raza teritorială își desfășoară activitatea centrele informații și consiliere pentru a beneficia de facilitățile asigurate prin lege persoanelor marginalizate social.

ART. 34

(1) Regulamentele de organizare și funcționare ale centrelor și locuințelor protejate, precum și structura organizatorică a acestora se aprobă de consiliul județean sau, după caz, de Consiliul General al Municipiului București, cu consultarea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

Alin. (1) al art. 34 a fost modificat de pct. 23 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

(2) Personalul încadrat în centre este salarizat potrivit legislației referitoare la salarizarea personalului din unitățile bugetare.

Alin. (3) al art. 34 a fost abrogat de pct. 24 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 35

(1) Agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă organizează gratuit, în condițiile legii, programe speciale de scurtă durată pentru formarea profesională a victimelor cazate.

(2) De asemenea, agențiile prevăzute la alin. (1) asigură gratuit, cu prioritate, victimelor traficului de persoane servicii de consiliere și mediere a muncii, în vederea identificării unui loc de muncă.

(3) Persoanele cu risc ridicat de a fi traficate și victimele traficului de persoane, care au dreptul de a munci în România, beneficiază gratuit, cu prioritate, de serviciile oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, potrivit normelor legale privind sistemul asigurărilor de șomaj și stimularea ocupării forței de muncă.

Art. 35 a fost modificat de pct. 25 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 36

Victimelor traficului de persoane, cetățeni romani, li se pot acorda locuințe sociale, cu prioritate, de către consiliile locale din localitatea de domiciliu.

ART. 37

România le facilitează cetățenilor străini, victime ale traficului de persoane, întoarcerea în țara lor de origine fără nici o întârziere nejustificată și le asigura transportul în deplina securitate pana la frontiera statului roman, dacă nu este prevăzut altfel în acordurile bilaterale.

ART. 38

(1) Străinii victime ale traficului de persoane pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare, fără a mai fi necesară luarea în custodie publică a acestora. În acest scop, administrația centrelor amenajează spații speciale, separate de cele destinate cazării străinilor luați în custodie publică.

(2) Străinii victime ale traficului de persoane, solicitanți ai unei forme de protecție în România, pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Cazarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se aprobă de directorul general al Oficiului Român pentru Imigrări, la solicitarea scrisă a autorităților competente.

(4) Străinii victime ale traficului de persoane sunt informați în locurile de cazare, într-o limbă pe care o înțeleg, cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicate și pot beneficia de consiliere psihologică, de asistență medicală și socială, precum și de medicamente și hrană în aceleași condiții ca și victimele cetățeni români.

Art. 38 a fost modificat de pct. 26 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 38¹

Prevederile referitoare la victimele traficului de persoane cetățeni români se aplică și victimelor traficului de persoane cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European.

Art. 38¹ a fost introdus de pct. 27 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 39

În cazul în care străinii, victime ale traficului de persoane, nu posedă niciun document de identitate sau acesta a fost pierdut, furat ori distrus, Ministerul Administrației și Internelor poate solicita ambasadelor acreditate în România eliberarea unui nou pașaport sau titlu de călătorie, după caz, pentru aceștia, cu excepția cazului solicitanților de azil ori al beneficiarilor de protecție în România.

Art. 39 a fost modificat de pct. 28 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 39¹

(1) Străinii cu privire la care există motive serioase să se considere că sunt victime ale traficului de persoane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, pentru a se reface, a ieși de sub influența făptuitorilor și a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente, timp în care li se acordă de către Oficiul Român pentru Imigrări, la solicitarea procurorului sau a instanței, tolerarea rămânerii pe teritoriul României. În perioada de recuperare și reflecție, străinii beneficiază de drepturile prevăzute la art. 38.

Alin. (1) al art. 39¹ a fost modificat de pct. 29 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

(2) În timpul sau la expirarea perioadei de reflecție, străinilor victime ale traficului de persoane li se poate acorda, la cerere, un permis de ședere temporară, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Perioada de reflecție încetează în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) se constată că victimele traficului de persoane restabilesc, din proprie inițiativă, contactul cu infractorii;
- b) există un pericol pentru ordinea publică și securitatea națională;
- c) statutul de victimă a fost invocat în mod nejustificat.

Alin. (3) al art. 39 a fost introdus de pct. 30 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în

Art. 39¹ a fost introdus de pct. 6 al art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 14 iulie 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 19 iulie 2005.

ART. 39²

(1) Cetățenii români cu privire la care există motive temeinice să se considere că sunt victime ale traficului de persoane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, fie pentru a li se permite să se recupereze, fie pentru a evita influența traficantilor, fie pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente.

(2) În perioada de recuperare și reflecție, cetățenii români beneficiază de consiliere psihologică, de asistență medicală și socială, de medicamente și hrană, precum și de cazare, la cerere, în centrele sau locuințele protejate și sunt informați cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile.

(3) Perioada de reflecție încetează în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) se constată că victimele traficului de persoane restabilesc, din proprie inițiativă, contactul cu infractorii;
- b) există un pericol pentru ordinea publică și securitatea națională;
- c) statutul de victimă a fost invocat în mod nejustificat.

Art. 39² a fost introdus de pct. 31 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 40

În cazul aducerii în România de către o companie de transport de victime ale traficului, cunoscând caracterul ilicit al acestuia, compania de transport respectiva este obligată să asigure cazarea și întreținerea acestora pe perioada stabilită de Ministerul de Interne și să suporte transportul lor până la frontiera română, conform legii.

ART. 41

Minorilor cetățeni străini care însoțesc victimele traficului de persoane sau care sunt ei înșiși victime li se aplică, în mod corespunzător, prevederile referitoare la regimul străinilor în România.

Art. 41 a fost modificat de pct. 32 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 42

Asociațiile și fundațiile care fac dovada că desfășoară programe de servicii de asistență socială pentru victimele traficului de persoane, cum ar fi: cazare, hrană, consiliere psihică, psihologică și juridică, asistență medicală, vor putea beneficia de subvenții de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, în condițiile legii.

ART. 43

Victimele infracțiunilor prevăzute în prezenta lege sunt informate cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile.

Art. 43 a fost modificat de pct. 33 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

ART. 44

(1) Persoanelor prevăzute la art. 43 li se asigură asistență juridică obligatorie pentru a putea să își exercite drepturile în cadrul procedurilor penale prevăzute de lege, în toate fazele procesului penal, și să își susțină cererile și pretențiile civile față de persoanele care au săvârșit infracțiunile prevăzute de prezenta lege, în care ele sunt implicate.

(2) Prevederile cap. IV din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni se aplică în mod corespunzător și victimelor traficului de persoane.

Art. 44 a fost modificat de pct. 34 al art. I din LEGEA nr. 230 din 30 noiembrie 2010 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 6 decembrie 2010.

CAP. VI

Cooperarea internațională

ART. 45

Prin prezenta lege se instituie ofițeri de legătura în cadrul Ministerului de Interne, precum și magistrați de legătura la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale, care să asigure consultarea reciprocă cu ofițeri de legătura sau, după caz, cu magistrați de legătura care funcționează în alte state, în scopul coordonării acțiunilor acestora în cursul urmăririi penale.

ART. 46

În vederea schimbului de date și de informații cu privire la investigarea și urmărirea infracțiunilor prevăzute în prezenta lege se va stabili un punct de contact în cadrul Ministerului de Interne și al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție cu instituții similare din alte state.

ART. 47

(1) Societățile de transport internațional sunt obligate să verifice la emiterea documentului de călătorie dacă pasagerii sunt în posesia documentelor de identitate cerute pentru intrarea în țara de tranzit sau de primire.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) revine și conducătorului mijlocului de transport internațional rutier la urcarea pasagerilor, precum și personalului abilitat să controleze documentele de călătorie.

CAP. VII

Dispoziții finale

ART. 48

Pentru identificarea victimelor traficului de persoane lucrătorii Ministerului de Interne pot organiza controale în instituții publice ori particulare, precum și în incinta agenților economici, indiferent de proprietar sau de deținător, în condițiile legii.

ART. 49

În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se va adopta, prin hotărâre a Guvernului, regulamentul de aplicare a acesteia.

Aceasta lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Aceasta lege a fost adoptată de Senat în ședința din 1 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VACAROIU
